

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petiti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovojijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Kranjske deželne finance in učiteljske plače.

II.

Kranjski deželni zbor je l. 1898. preuredil in zvišal prejemke ljudskega učiteljstva, ali izkazalo se je kmalu, da to zvišanje nikakor ne zadostuje. Tega niso kazale samo pritožbe in izjave na učiteljskih shodih in peticije za zboljšanje učiteljskih plač, to je pokazalo tudi drugo dejstvo, ki mora s skrbjo navdati vsakega, komur je sploh za šolstvo in za izomiko naroda: pomanjkanje učiteljev in učiteljic na Kranjskem.

V normalnih razmerah bi lahko popolnoma zadostoval naraščaj, ki prihaja leto za letom iz učiteljstva, toda vsled škandalozno slabih plač uhajajo iz dežele ne samo absolventje in absolventinje ljubljanskega učiteljstva, kakor tudi mlajši učitelji in sicer kar trumoma, tako da je danes kakih 50 mest na Kranjskem nazasedenih. Na Kranjskem ostane samo tisti, ki na Štajerskem ne more dobiti službe; kdor pa dobi službo, zapusti Kranjsko in vsak pravičen človek mora reči: prav imajo, da gredo. Vsak človek gleda, da pride do boljšega kruha; zakaj bi moral ravno učitelj doma lakote umirati, ko lahko onkraj Save dobi za pošteno delo pošteno plačilo.

Pomanjkanje učiteljev je torej poglavitni vzrok, da se morajo učiteljske plače kar najhitreje izboljšati. Prebivalstvo potrebuje učiteljev, in če jih ne bo plačalo, jih ne bo imelo.

Danes so učitelji na Kranjskem tako slabo plačani, da je prava sramota. Slabše kot na Kranjskem je učiteljstvo plačano samo v najbolj zaostalih deželah, namreč v Bukovini in v Dalmaciji, in da pri takih razmerah primanjkuje od leta do leta čedalje več učiteljev, se pač ni čuditi.

Kako pa hoče Šuklje tem razmeram v okom priti?

Šuklje nasvetuje, naj se za sedaj

določi svota 100.000 kron za remuneracije oženim učiteljem „kateri so po nekem starem šolmaštrovskem običaju bogato oblagodarjeni z deco“ in ki so vrh tega vredni, zaslužni in potrebni. Izrecno je Šuklje poudarjal, da se mu niti ne sanja o tem, da bi provizoričnemu učiteljstvu hotel zvišati dohodke in tudi stalnim učiteljem samcem ne misli zboljšati dohodkov, ker se po njegovem prepričanju lahko z dosedanjimi dohodki pošteno prežive in tuintam celo kako merico vina privoščijo.

Ko smo prečitali ta Šukljejev predlog, smo bili prepričani, da je nujno potrebno, da gre Šuklje zopet za nekaj časa v Solčavske planine. Resnim tega Šukljevega predloga ne more nihče smatrati. Učiteljstvo ima moralno in materijelno pravico, da se je za njegovo delo pošteno plača. Šukljejev predlog pa nima drugega namena, nego se iz učiteljev delati norca.

Bili so časi, ko je dežela kranjska dajala na leto 600 gld. za remuneracije za poučevanje nemščine. Tudi Šuklje se je tedaj razvnel za tisti sramotni danj. Kdor se spominja tistih časov, ve, kolika korupcija je tedaj vladala, kako se je s tem denarjem vzgojevalo odpadništvo, politično šarlatanstvo in breznačajnost.

Ako bi se zdaj po Šukljejevem navetu dovolilo 100.000 kron za remuneracije, bi se to še v veliko večji meri ponovilo. Tisti Šuklje, ki se je v začetku svoje serije dolgočasnih članikov zaletaval v birokracijo, da ima vse šolstvo v rokah, je v zadnjem članku nasvetoval, naj se moč te birokracije še pomnoži s tem, da se ji prepusti delitev remuneracij. Šukljejev dostavek, da bi se moralo to zgoditi sporazumno z dežel. odborom, je brezpomemben. Nadzorstvo šole ima v rokah vlada, in dokler bodo vladni organi kvalificirali učiteljstvo, dotlej se bo tudi razdeljevanje remuneracij zgodilo tako, kakor bo hotela vlada.

Šukljejev predlog more vzbuditi samo ogorčenje. Šuklje si predstavlja razdeljevanje remuneracij kakor kako licenciranje bikov, pri tem pa čisto nič ne misli na dejanske razmere.

Vsaj toliko bi se bil Šuklje lahko potrudil, da bi bil pregledal vladni našt, ki je bil lani predložen deželni zboru in s katerim se je predlagalo 25%, zvišanje učiteljskih plač. Tam bi bil videl, česa predvsem potrebuje dežela. Deželi mora namreč predvsem biti na tem, da si ohrani učiteljski naraščaj. Prav zato je baron Hein stavil tak predlog, da bi bili mlajši učitelji na Kranjskem še nekoliko bolj plačani kot drugod, ker samo na ta način se jih da ohraniti doma, kajti kdor ostane pri sedanjih plačah na Kranjskem, si sam koplje jamo. Starejšim učiteljem pa je nasvetoval tako zvišanje, da bi mogli pač izhajati ali bi bili vendar slabše plačani kot drugod.

Razložek med predlogom barona Heina in Šukljeja je eklatanten. Heinov predlog kaže, da ima vlada več smisla za dejansko korist in dejanske potrebe šolstva in učiteljstva in dežele, kakor ljudski zastopnik Šuklje.

Ob sebi se razume, da je Šukljejev predlog mrtvorojena spaka, ki ne pride nikdar v poštev. Učiteljstvo, in sicer vse učiteljstvo, ima pravico, da se mu njegovo delo plača, ne da se mu dele milosti v obliki remuneracij. Najmanj, kar sme učiteljstvo zahtevati, je to, da se izvede našt barona Heina.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Uradna poročila o bojih pri Liaojangju.

General Kuropatkin poroča z dne 3. t. m.: Danes ponoči je stopil sovražnik v ofenzivo in se polastil skoro

vseh pozicij pri Sikvantunu. Voji, ki so držali te točke, so se umaknili na pozicije med Ciansutun in Šičenci. V zadnji noči se je umaknil več kilometrov proti zapadu tudi prvi sibirski armadni kor, ki je imel zadnjih pet dni velike izgube in ki je bil v nevarnosti, da ga obkolijo močnejši sovražni voji. Pod temi pogoji sem ukazal zapustiti Liaojang in se umakniti proti severu.

V nedeljo pa je poslal Kuropatkin tole brzojavko: Danes stoji velik del naše armade s prvim sibirskim korom južno od železniške proge, ki vodi s postaje Jantaj, 17 verst severno od Liaojangja, k jantajskim rudokopom. Dasi so bili Japonci v neposredni bližini naše armade, vendar so se omejili v toliko, da se iz visoke trave streljali na naše pozicije. Oni del naše vojske, ki je bil v Liaojangju, je prekoratil reko Tajci. Akojski okoliš naše armade je skoro povsod obrasen z visoko travo, kar silno otežuje manevriranje. Da se je oddelek generala Orlova moral umakniti, je večinoma povzročilo to, da so Japonci neprestano streljali nanj iz visoke stepne trave. Izgube tega oddelka so velike. Samo en polk je izgubil 1500 mož.

General Saharov pa poroča generalnemu štabu: Naša armada je napadla višine pri Sikvantunu. Po ljutem boju je zavzela vse griče zapadno od Sinkvantuna. Nato smo dognali, da nam stoji nasproti številni japonski voji, kojih fronta se razteza od rudokopov v Jantaju do reke Tajci. Oddelek generala Orlova, ki je ščitil Jantaj, je zadel na močnejše sovražne voje v silnih pozicijah in bila prisiljen se umakniti. General Orlov je bil ranjen. Hrabri polki prvega sibirkega kora pod poveljstvom generala Stakelberga so prihiteli in zadržali nadaljne prodiranje napadajočih Japoncev. V tem boju je bil ranjen poveljnik 2. sibirkega polka polkovnik Ozerski. Ob 9. uri zvečer je boj ponehal na celi fronti, slišalo se je

samo gromenje topov v Liaojangju. Liaojanška posadka je glasom brzoglasnega poročila odbila tudi drugi japonski napad. Da bi se dognala številnost japonskih vojnih sil, sta dva naša polka na zahodni fronti stopila v ofenzivo. Po vročem boju se je konstatiralo, da sta se imenovana polka zapletla v boj z voji, ki so tvorili več nego dve diviziji. Celokupne izgube naše armade še niso dognane, vendar pa znašajo več kakor 3000 mož.

Maršal Ojama pa poroča: Rusi so v soboto zažgali vsa skladišča v bližini kolodvora v Liaojangju. General Kuroki je pustil v Sacuago nekaj vojev v varstvo desnega krila in se obrnil proti zapadu, da bi dospel do železniške proge in obkolil Liaojang.

Levo naše krilo in center se še bojujeta z Rusi južno in zapadno od liaojanškega obzidja.

Eno uro kasneje je Ojama brzojavil: Po ljutem boju, ki je trajal vso noč in danes zjutraj, je Liaojang padel popolnoma v naše roke. Naše izgube so baje zelo velike. O položaju na desnem bregu reke Tajci nisem dobil še nobenega poročila.

Dogodki pri Liaojangju.

Iz Mukdena se poroča: Ruski artiljeriji so mnogo pomagali zrakoplovi, ki so jih Rusi jugovzhodno od Liaojangja spustili v zrak in ki so natanko dognali pozicije japonskih baterij. Ko so se pa Rusi umaknili, so morali pustiti na bojišču več topov, ker jih niso mogli vzeti sabo radi slabe ceste. Japonci so že preteklo sredo obstreljevali kolodvor v Liaojangju. Na železniški progi vozijo skoro izključno samo vlaki Rdečega križa in transporti z japonskimi ujetniki. Ujetniki so popolnoma izmučeni, njih obleka je raztrgana in malo jih je, ki bi še imeli cela obuvala. Mnogo od njih je že bilo dva dni brez vsake jedi.

»Standard« poroča, da dohajajo ruski armadi, kistoj nasproti

LISTEK.

Ob slovesu.

Spisal Borisov.

Ivo se je odpravljal na svojo službo. Pred kratkim je prišel iz mesta na svoj dom, ki ga že ni videl dolgo let. Bival je v daljnem mestu, študiral, a o počitnicah je hodil vedno k bogatemu stricu. Domov ga je malo veselilo. Saj ni imel ne družine, ki bi njemu ugajala, ne roditeljev, katerih se je včasih oklepal z otroško ljubeznijo. Posestvo je prevzel njegov starejši brat, ki ga ni vabil, ne odganjal od doma.

Letos, ko se je dovršil dolgoletne študije, pa se je prišel posloviti od svojcev in od milih domačih krajev. Po dolgem času je prišel malo domov, a dom se mu je zopet tako priljubil, da bi bil najraje ostal še dalje, a dolžnost ga je klicala nazaj med svet.

Tisto popoldne pred odhodom je vzel kolo in se odpeljal v bližnjo vas. Tam je bila pošta in železniška postaja, kjer se je našel vendar-le kak človek, s katerim se je dalo ob-čevati.

Navadno je zahajal na pošto k gospodični upravitelji. Tam je bil skoro slednji dan in ta pot se mu je tako priljubila, da je ni mogel noben dan opustiti...

Medpotoma je Ivo razmišljal, zakaj se mu je ta mladenka tako priljubila. Na njej ni našel sicer ničesar posebnega, vendar mu je ostala njena podoba, odkar jo je spoznal, kot uklesana v njegovi duši. Seznanil se je z njo pri veselici, ki jo je priredila vaška elita. Od takrat je zahajal pogosto k nji na pošto. In vselej, kadar je odhajal, prosila ga je tako lepo, naj še pride. O, kako rad je to storil! Kako prijetno se mu je zdelo sedeti nji nasproti in ji zreti v modre, globoke oči.

Gospodična Julči je stala na pragu, ko je prišel. Že iz dalje mu je zvenel nasproti njen tenki glasek...

Danes se mu je zadel posebnost krasna. Imela je razpuščene lase, ki so ji padali po plečih kot temna preproga.

»Vendar ste prišli, gospod, mislila sem, da ste se ponesrežili, kot zadnjič,« je rekla devojka in mu podala roko.

Šla sta v sobo, kjer je bilo ne-

kako temno vsled nastopajoče sence kostanjev, ki so rasli pred hišo.

In v tem polmraku je Ivo opazoval slabe konture na njenem obrazu, ki so se mu v polutemi zdele krasnejše kot pri belem dnevu.

»Torej jutri odidete,« začne gospodična po kratkem molku.

»Da, jutri pa v življenje iskat sreče in blagostanja.« — In zopet je vladala za nekaj hipov tišina. Ivo je zrl v kot, kjer je trepetal slaboten solnčni žarek in polagoma umiral...

V tem se je oglasila stenska ura, naznanjajoč, da se konča služba gospodične.

»Kam pa sedaj, gospodična?« vpraša rahlo Ivo. »Kakor navadno,« odgovori ona, »če vam je drago, počakajte prosim malo, da se opravi.«

Zaprla je uradno sobo in stekla po stopnicah v svoje stanovanje.

Ivo jo je počakal spodaj. Prišla je kmalu s kolesom in odpeljala sta se kot navadno proti bližnjemu trgu.

O kolikokrat sta že prevozila to pot v sladkih pogovorih in priljubila se jima je tako, da je nista mogla več opustiti.

Solnce je z zadnjimi žarki obsevalo samotno pokrajino in lahen

veter jima je vel nasproti. Vozila sta vstric in molčala. Kolikokrat nista izpregovorila po četrto ure ene besede in vendar sta mislila oba eno: Kako prijetno je bivati ob človeku, ki čuti in misli kot on, kateremu lahko zaupa vsako skrivnost...

»Poglejte, gospodična, to večerno nebo, te oblačke, kopajoče se v zlatem morju zahajajočega solnca. Kako krasni so, dokler stoji še solnce nad gorami.« — »Da, prav kakor človeško srce, dokler mu sije še upanje...«

In vozila sta se spet dalje skozi šepetajoče gozdove in osamele travnike.

Polagoma je začel nastopati mrak. Pred njima je ležal precejšen klanec. Nekaj časa sta peljala navkreber, a a kmalu sta se obrnila nazaj proti domu.

Gospodična je izurjena kolesarica in vozila sta v najhujšem diru nazaj. Ivo jo je pustil, da ga je precej prehitela. Veselo se je ozirala nazaj po svojem tekmeču.

»Le počakajte, gotovo vas prehitim,« reče Ivo in napne vse svoje moči, da bi prišel prej do nje. Toda gospodična Julka se ni dala premagati. Dalja med njima se je le za-

spoznanje skrajšala. Prišlo je malo navzgor in takrat je Ivo precej napredoval. Gospodična je vozila že navzdol, on pa je bil na vrhuncu.

Enkrat se je še ozrla in po-rečno nasmejala, potem sta pa oba vozila v najhujšem diru navzdol. Že je bil Ivo blizu in hotel jo je presenečiti. Vozil je prav za njo in hotel smukniti prav tik nje. A v tistem hipu, ko ji hoče z eno roko vzeti nepritrjeno čepico z glave, omahne ona v stran, prvo kolo se zavije na desno in v hipu je ležala devojka pred njim na cesti. »Ivo« je še vzkliknila in pobledela kot zid. Ustavil je hitro kolo in jo dvignil. Poklical jo je nalahno po imenu — toda nobene odgovora. Omahnila je kot odkošana bilka na njegove prsi. Stisnil jo je k sebi in mrzla ga je stresel po vseh udih. Prijel jo je za roko, ki je bila gorka, in tudi aršna žila je utripala kot navadno. Zdaj se ji prikaže na glavi kri. Ivo vzame robo in jo obriše. Videl je, kako si je prebila kožo ravno nad senoi, iz rane pa je počasi tekla kri in polzela po bledem obrazu.

Nič ni premišljeval kaj naj stori. Vzel jo je v naročje kot otroka

Kurokiju, neprestano na pomoč novi voji iz Mukdena in da se Japonci že boje, da si Kuropatkin v kratkem že pridobi premoč in stopi v ofenzivo.

V Londonu se sodi, da Japonci ne bodo prodirali dalje proti Mukdenu, marveč se bodo utrdili v Liaojangu.

Japonske izgube pri Liaojangu.

»Berliner Tagblatt« javlja iz Tokija: Kakor se je dognalo, znašajo japonske izgube pred Liaojangom do 2. t. m. v celem 19.000 mož. Največje izgube so imeli Japonci v drugem dnevu bitke; najbolj pa je trpela armada generala Nodza. Kako težke so bile japonske izgube, zlasti označuje dejstvo, da se je tle dni izdalo povelje, da imate tudi 7. in 8. divizija, ki bi prvotno imeli ostati na Japonskem, takoj oditi z vsemi rezervnimi brigadami na bojišče.

Boj za Port Artur.

V soboto 27. avgusta so Japonci pričeli drugi splošni napad na Port Artur. Boj je trajal do 31. m. m. Tega dne so se Japonci umaknili z vseh pozicij razen iz Palungšana. 30. avgusta so Rusi odbili več ljutih napadov na for Išan. 2. t. m. ob 3. uri zjutraj so Japonci znova z vso silo napadli trdnjavo, a so se že ob šestih zjutraj umaknili v svoje pozicije. Japonci so zlasti streljali s pozicij Šušigan in Palungšan, Rusi pa s forov Anušan in Erlung. Japonci so pri tem splošnem napadu izgubili 8000, Rusi pa 3000 mož.

»Daily Telegraph« poroča iz Čifua, da Japonci bombardirajo Port Artur dan in noč. Na dan pade v trdnjavo povprečno 120 granat, ki pa ne povzročajo znatne škode, ker padajo ponajveč na ulice in trge. Ruske vojske ladje obstreljujejo japonske posije. 29. m. m. so ladje »Bajan«, »Peresvjete«, »Retvizan« in »Palada« zapustile pristanišče in odplule 3 milje daleč na morje, ne da bi jih bilo napadlo brodogoj. Na oklopnico »Peresvjete« je padla s kopne strani japonska granata in ubila na krovu 15 mož. Ladja sama ni bila poškodovana. V zadnjem času so Japonci skoro popolnoma onemogočili dovažanje živil v Port Artur. Rusi in Japonci so v Čifu uradno razglasili, da so začasno ustavljene operacije pred Port Arturjem.

Po poročilih iz Londona se je japonska oblegajoča armada pred Port Arturjem že skrhala na 45.000 mož. Z ozirom na to se odpošlje ta teden iz Tokija 14 novih polkov, da se izpolnijo prazne vrste oblegajoče armade. Japonci so se prepričali, da Port Artur ni mogoče zavzeti s pehotnim naskokom, zato so se že popolnoma pripravili na dolgotrajno obleganje. Pred Port Artur so baje sedaj že spravili okoli 600 težkih topov.

in nesel do prve hiše. Doma pa ravno ni bilo nobenega človeka. Šel je k vodnjaku, zajel vode in ji izmil rano. Drgnil jo je z mokrim robcem po senoih in ji obvezal rano. Božal jo je po licu, hoteč jo vzdramiti. Toda ni je mogel. Dihala je sicer ves čas enakomerno, toda oči je imela trdno zaprte. Mirno je ležala na travi, on je pa legel poleg nje in jo poljubil nalahno na ustnice. Prijel jo je spet za roko, a ona je odprla oči in ga mlo pogledala.

Poklical jo je zopet po imenu in njena roka se je oklenila njegove. »Hvala vam, je že dobro,« je šepetala in se hotela dvigniti. Toda bila je preelabotna in moral ji je pomagati.

»Kaj je bilo pravzaprav,« ga vpraša.

»Ničesar hudega, gospodična. Oprostite mi, prosim, mojo nerodnost... Jaz sem vsega kriv, da ste padli...« — »Ne nikakor ne! Hotela sem zaviti, a pri tem mi je ušlo kolo.« — »Ali vam je boljše,« vpraša Ivo. »O čisto dobro, hvala vam lepa, za pomoč...«

Vzravnila se je in ga pogle-

Japonski vojni načrt.

»Berliner Tagblatt« naglašja, da temelji ves japonski vojni načrt na gospodstvu na morju. Kadar bo Kuropatkin že tako močan, da bo stopil v ofenzivo, se Japonci umaknejo v Korejo, odkoder jih Rusi brez močnega vojnega brodogoja ne morejo pregnati. Po padu Port Arturja se nameravajo Japonci polastiti Sahalina, Kamčatke in Komanderskih otokov. Po sklepu miru bo japonska prepustila Rusiji Mandžursko, pridržala pa si bo Port Artur, Daljni, Korejo, Sahalin, Kamčatko in Komanderske otoke, ki so zlasti radi ribarstva zelo važni za Japonsko.

Odlikovani ruski generali.

General-majorji Aleksejev, poveljnik 5. vzhodnosibirsko divizije, pl. Renenkampf, Gerngrois in Fok so postali v priznanju njihove hrabrosti general-lajtnanti; general-lajtnant Linevič je postal general pehote. Generalu Miščenko je car Nikolaj poslal zlato sabljo, okrašeno z briljanti, z napisom: »Za hrabrost pri odbitju japonskih napadov dne 23. 26. in 27. julija.«

Ministrski predsednik v Galiciji.

Lvov, 4. septembra. Pri Nepolokovcu je zastupil ministrski predsednik bukovinska tla ter prišel nazaj v Galicijo. Dopoldne je prišel v Stanislav ter je sprejel politične uradnike. Iz Stanislava je potoval v Stryj, zvečer pa v Podhorce.

Borislav, 5. septembra. Danes je prišel dr. Körber sem ter si ogledal jame, kjer pridobivajo petrolej. V Drohobyezu si je ogledal okrajno glavarstvo in sodišče ter se odpeljal opoldne v Zakopane. V Kan-kovicah si je ogledal jezuitski zavod ter so ga jezuiti pogostili.

Prestolonaslednik in nove cerkve.

Budapešta, 5. sept. Rimski katoliki v Uj-Szegedu nameravajo zgraditi cerkev v spomin na cesarico Elizabeto. Cerkveni odbor se je obrnil do vseh nadvojvodov za prispevke. Dobil pa je odbor le šest odgovorov. Katoliško časopisje posebno strmi nad tem, da te vrste izsesavanja preseda celo tako pobožnemu gospodu, kakor je prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand. Odgovoril je namreč v nemškem pismu, da se mu ne zdi potrebno izpolniti tozadevne želje.

Trgovinska pogodba z Italijo.

Dunaj, 5. septembra. Pri trgovinskih pogajanjih med Avstro-Ogrsko in Italijo so se pojavile nove težkoče. Avstro-ogrski posredovalci so dobili z Dunaja in Budapešte nova navodila. Ovine provzroča baje zopet vinsko vprašanje.

Iz Srbije.

Belgrad, 5. septembra. Pripravljajo se velike spremembe v po-

litičnih strankah. Snuje se kmečka stranka, toda dobri politiki nasvetujejo, naj se preosnuje kmečka stranka v ljudsko stranko, ki bo imela veliko bodočnost. Za takim načrtom stoje vplivni politiki, ki so s sedanjo vlado nesadovoljni. Ribarac reorganizuje z dr. Veljkovićem, voditeljem mladih liberalcev, liberalno stranko.

Pariz, 5. septembra. Pogajanja srbske vlade s tujaknjim finančnim konzorcijem zaradi posojila 20 milijonov frankov se bližajo ugodni rešitvi. Dotični francoski konzorcij dobi za svojo uslugo koncesijo za zgradbo železnice na Srbskem.

Združenje Krete z Grško.

Carigrad, 5. septembra. Pa je našel guverner Krete, grški pape Jurij, za svojo misijo v Italiji precej ugodna tla, je preplašilo sultana, ki še vedno upa, da dobi Turčija na kak način Kreto nazaj. Sultan je razposlal onim štirim volesilam, ki imajo nekako nadzorovalno oblast in jamstvo nad Kreto, okrežnice, naj se ne ozirajo na prizadevanja princa Jurija.

Francija in Vatikan.

Pariz, 5. septembra. Na ljudskem banketu v Aukseraju je rekel ministrski predsednik, da stremi vlada za tem, da si podvrže vse naprave pod vrhovno oblast republike kanke države. Nadalje ji je pred očmi posvetna republika ter hoče osvoboditi Francijo od vsakršne zavisnosti od verske oblasti. Ker se Vatikan že 30 let brani, izpolnovati dolžnosti koncordata, je naznanila vlada, da pretrga diplomatske vezi. Nov koncordat je nemogoč. Edina mogoča rešitev bi bila ločitev v medsebojnem sporazumljenju ne iz sovražstva proti vernemu kristjanstvu, temuč iz principov socialnegá miru in verske svobode. Nadalje je govoril Combes o protektoratu nad kristjani v orijentu ter je izjavil, da ni treba, da bi se to vprašanje spojilo z ločitvijo države od cerkve. Uverjen je, da si Francija i nadalje obdrži ta protektorat. Posval je republikance, naj nastopijo složno, da se čim preje dožene dveletna vojaška služba, zakon o dohodnini in o zavarovanju za starost, nakar se bo začela razprava o ločitvi cerkve od države.

Zaroka nemškega prestolonaslednika.

Berolin, 5. septembra. Nemški cesar kakor tudi veliki vojvoda Meklenburg-Schwerin sta oficialno razglasila, da se je nemški prestolonaslednik zaročil s princezino Cecilijo iz Meklenburg-Schwerina. V političnih krogih se pripisuje tej zaroki posebna važnost, ker je nevesta v sorodstvu, oziroma svaštvu z danskim dvorom in z rodbino Velfov, koje predstavlja telj je vojvoda Kumberlandski. Velfi so bili dosedaj neizprosni sovražniki Hohenzollerjev, ker si sami svojijo

pravice do prestola nemških zveznih držav. Zaradi tega se ugiba, da se je nemškemu prestolonasledniku nalašč poiskala nevesta v meklenburško-schwerinski rodbini, da se Hohenzollerji sprijasijo z vojvodo Kumberlandskim ter si utrdijo razmerje z Dansko. Imenovana princezinja je bila že davno izbrana za nevesto prestolonasledniku; le tako si je razlagati, da je cesar Viljem pri lanskem jesenski paradi nenavadno odlikoval princezino Cecilijo.

Židje na Ruskem

Petrograd, 5. septembra. Dosedaj je bilo Židom strogo edmerjeno, v katerih mestih in vaseh so se smeli naseliti. Sedaj pa so se dovolile Židom s carjevim ukazom izredno olajšave. Židje z višjo izobrazbo, trgovci prve vrste, rokodelci in bivši vojaki si smejo tudi izven odkazanih jim selišč najeti zemljišča in hiše za svoje obrti. Židje, ki imajo naslov komerojskega ali manufakturekega svetnika, nadalje taki, ki so se v vojni hrabro vedli ter višje izobraženi Židje smejo s svojimi rodbinami vred živeti po celi Rusiji.

Dopisi.

Iz Notranjskega. Iz neke župnijske palače na Notranjskem. Vsakdo bi pač mislil, da so gospodje fajmoštri vsaj v svojih cerkvenih zadevah prosti vpliva in pritiska svojih kuharic; zakaj, da v župniščih nimajo »ni ogle riečee« govoriti, to šivkajo že vrabci po strehah in blebetajo srake po vrhah. Toda pri nas, nekje na Notranjskem, visoko gori v hribih, so stvari še vse zanimivejše. Tu ni kuharica samo v župnišču absolutna in stroga gospodinja, kateri se mora na prvi migljaj vse od najvišje do najnižje osebe brez najmanjšega ugovora pokoravati, temveč ona prestopa tudi svoj kuharski milieu in vtika svoj nos celo v cerkvene zadeve, kjer ima skoro odločilno besedo. — Pri nas smo letos cerkev renovirali in dobili deloma tudi nove altarje. Pri tem je zadela naravno marsikakega svetnika nemila usoda, da je bil postavljen iz trona v kako staro drvarnico ali pa je bil celo sežgan na grmadi, češ, ker je bil postal preveč živ. Med temi nesrečnejši je bil tudi sv. Valentin. Treba je bilo novega. In kakšen naj bo ta? Enak staremu? »Ne,« se je oglašila odločna beseda kritikujoče kuharice, »ta gleda previsoko gori na kor, tak ne sme biti!« Revež je bil torej po njenem mnenju preošaben. Dobili smo novega, ki pa — po za-slugi farovške kuharice — tako proti tlom gleda, kakor bi se mu hotel vsak čas tilnik zlomiti. Kip Marije n. pr. ni šel popolnoma v oltar, tako, da se je videlo, kakor bi hotela raznjega skočiti. Veščak ga je hotel po potrdilu g. župnika zadaj nekoliko obsekati in popraviti. Pa joj! Župnik se ni vprašal svoje kuharice za svet Hitro stori to. Ta pa jima prekriža načrt in ubrani sklenjeno izvršiti. Naročil je bil župnik podobo svete družine, katera se mu je zelo dopadla in so jo tudi drugi hvalili. Pa kar pride estetično-umetniško nabržen kritik — suha kuharica. Čujmo njeno sodbo! »Marija je pre-

stara,« se oglašila dočasi in odločno z resnim glasom. Župnik je bil na te besede popolnoma »pafa« in je hotel podobno ročno nazaj poslati. Ta dejstva nam kažejo, kakor, da bi župnik sam ne imel nikake lastne sodbe kaj je lepo in kaj ni lepo, marveč se mora opirati na svojo kuharico. Čujmo dalje! Ministrantoma najprvo ona prepove, da ne smeta cerkovniku ničesar pomagati, potem pride ukaz šele od župnika. Nekoč se je izrazil, da če še enkrat vidi katerega »Klingbeutelnoma« mesto cerkovnika, mu ga vzame in gre baje sama pobirat. No, to bi bilo nekaj! Prvič njena »simpozantna peršona«, drugič pa njen »Basilikenblick« bi vsakega tako elektriziral, da bi jo prej ko mogoče odpravil z »milodarom«. Ministrantoma je tudi ona najprvo ukazala kako in kam imata konec naše polagati mašno knjigo. — Cerkovnik ji ni znal hoditi po cerkvi. Govorila je, da hodi okrog oltarja kakor okrog svinjaka etc. Ta je seveda v ogled takemu natolcevanju odložil cerkovniško »čast!« Prišel je naslednik. Mesto tega pa opravlja ministrant skoro polovico posla in sicer zato, ker dovoli kuharica, ako bi seveda ta prepovedala, prepovedal bi tudi župnik. — Prav tako so imeli velik križ z njo organizirati. Zakaj ta Marijin otrok — to je seveda tudi, dasiravno že devica v srpanu, čuti še vedno v sebi poklic nenadomestne pevke. Tu bi seveda rada ona odločevala, kaj naj bi se pelo. Pri vsem tem se pa, grede na kor, kaj arogantno obnaša. Ona nič ne gleda na to, če sune kakšnega starčka, da telebne skoraj na tla. Da je ni sram takega barbarskega obnašanja! — Za sedaj naj zadostuje. Ako se pa razmere ne bodo spremenile, navedli bomo lahko še marsikaj zanimivega, ker nočemo, da bi nam oblastna kuharica gospodarila v cerkvi, za katere popravljanje smo morali ubogi farani že toliko žrtvovati. G. župnik se nam pa le smili, ki mora tičati pod to moro, zraven se pa ne more otrestiti teh vezi in spon. Res, najboljše je biti farovška kuharica!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. septembra.

— **Zveza slovenskih odvetnikov.** Pripravljali odbor usoja se opozarjati p. n. gospode člani še enkrat v ustanovni občni zbor, ki se bo vršil jutri 7. t. m. ob 7. uri zvečer v mestni dvorani.

— **Klerikalna »Danica«.** društvo tistih pokvarjenih dijakov, ki so že v mladih letih prišli tako temeljito ob vse ideale in ob vsako plemenitejšo čustvo, da so se takorekoč za par klobas prodali najzanižljivejši kliki na svetu, praznuje prihodnji teden svojo desetletnico. Že več dni zapored pozivlja »pripravljali odbor«, naj se že vendar oglase starejšine in drugi prijatelji za udeležbo, a vse to tarnanje nima menda nič uspeha. Zdaj so ti akademski ministrantje zopet obelodanili tak poziv in da bi svoje starejšine in druge prijatelje laglje privabili, jim obetajo, da pride tudi »številno zastopstvo« poljskih, čeških in hrvatskih ministrantov. Upamo, da bo to končno vendar zaleglo. Če ne, pa svetujemo »Dani-

dala v oči. In v njih je brala tiho sočutje...

Ivo je odšel po kolesi in odšla sta peš proti domu. Med potoma ga je isprševala vse mogoče stvari, kot otrok in smejaia se je spet kot bi se ne bilo ničesar dogodilo.

Prišla sta že blizu vasi. Kraj nje se je razprostiral majhen gozdiček. Ona je bila utrujena in želela si je počiti. Sedla sta kraj ceste v mehko mahovje.

»In jutri boste šli! O kako pusto bo potem v teh krajih...« — »Tudi meni v tujini«, odgovori on tožno. »Spominjal se bom teh krajev in vas, gospodična... Julči, ki sem vas videl tu in ki vas... ljubim kot nikogar na svetu...«

Ni se mogel več premagati. Prijel jo je nalahno čez pas, pritisknil na svoje prsi in dvojje sorodnih src se je topilo v vročih poljubih. Ona se ga je ovila z mehкими rokami okrog vratu in položila glavico na njegove rame. Molčala sta, govorili so le pogledi, poljubi in srce...

Zvečer se je poslavljal. Ona je jokala kot mati, ko izgubi drago dete.

A Ivo še ni odšel drugi dan. Čakal je še nekaj časa, hoteč se naučiti prve ljubezni. A čas je bežal in moral je oditi proč od krajev, kjer ga je srečal prvič v življenju božji angel ljubezni.

Julči je ostala še dalje v onem kraju. Prav pogosto hodijo nanjo pisma in govori se, da pride kmalu Ivo ponjo in jo odvede s seboj v lepše kraje...

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest.

XV.

(Dalje.)

Župnika je kar mrzlica stresla, ko je tujec zahteval denarja. Imel je pri sebi okrogel mošnjiček suhih cekinov in zbal se je za te cekine, kakor da je od njih odvisno izveličanje njegove duše.

— Ali mi še za pijačo nečete dati, je vprašal tujec čez nekaj trenutkov.

— Lepo vam prosim, mož kristjanski, je tarna župnik, saj bi Vam rad ustregel, ko bi mogel. A jaz sem sam siromak in nimam niti vinarja pri sebi. Le idite svojo pot; božja milost naj Vas spremlja.

Župnik se je pri teh besedah naglo obrnil in je hotel oditi nazaj proti Vrhniku, toda tujec je skočil za njim, ga prijel za plašč in osorno zaklical:

— Stojte! Kaj mislite, da se res dam tako odpraviti? denar sem!

— Razbojnik! Božja kazen te zadene! Ali ne veš, kaj pravi sveto pismo? »ne kradi!« In Salomon je rekel: Ne oropaj reveža, ker je potreben. Razbojnik, ropar, beži, da te strela z neba ne udari.

Tujec pa je srdito zgrabil župnika za spredni del plašča, ga zasukal dvakrat trikrat sem in tja in pri tem jezno rentočil:

— Kako ste rekli? Razbojnik, ropar? Jaz Vam že dam roparja. Jaz sem poštenejši kot ste vi, čeprav sem ropar. Ali ni rekel Salomon: Tudi roparja ne smeš zaničevati? Sem denar! Saj pravi sv. pismo: dajati je lepše, kakor jemati.

Župnik se je krčevito branil, ali tujec ga je hitro tako pretresel in ugnal, da so mu roke omahnile. Videvši, da ne more ničesar več storiti, je začel prositi, a napadalec mu ni odgovarjal, nego mu hitro preiskal žepe in zadovoljno spravil polni mošnjiček. Zdaj pa

je začel župnik znova vpiti in kleti in groziti roparju s peklenškimi mukami. A kolikor bolj se je župnik jezil, toliko glasneje se je tujec smejal in s toliko večjim veseljem je žvenketal z župnikovimi cekini.

Končno je župnik vendar opešal in umolknil, ter si začel brisati potno čelo.

— Ali vam je sape zmanjkalo, se je rogaj razbojnik. Čemu se pa jezite? Zaradi teh vinarjev, ki sem Vam jih vzel? To pa res ni lepo! Saj vam nisem ničesar hudega storil.

— Tat, ropar, razbojnik, je vpil župnik. Božja kazen te že zadene.

— Vas je pa že zadela! Ali ni v sv. pismu rečeno: kadar ste na potovanju, ne imejte pri sebi ne zlata ne srebra in celo bakrenega denarja ne imejte v svoji vreči. To je božja zapoved. Vi se pa niste držali te božje zapovedi in zato je Bog mene poslal nad Vas, za kazen.

— Tolovaj, smrad iz pekla, beži od mene in bodi proklet vse žive dni.

— Oh, duhovni gospod — pa govori tako grdo! Nikar se ne jezite, če ne bodete še oboleli. Pomeniva se rajše o čem drugem. Ta-le vaš plašč mi

arjeme, naj apelirajo na farovške kuharice. Te jim lahko naženo, tudi ne starešin, pa vsaj »drugih prijateljev« toliko, da bodo katoliški ministrantje lahko 14 dni krokali.

— **Kje je srebrnina in zlatnina?** Prijatelj našega lista nam piše: Mudeč se po trgovskih opravkih v Krškem, sem slišal čudno govorico. Ljudje se vprašujejo, kam je izginila srebrnina in zlatnina pred kratkim umrle gospe Križaničke, ker se pri inventuri niti žepna ura ni našla. Ker je krški ubožni zaklad glavni dedič, bi bila pač naloga alav. županstva, da se za to stvar zanima in poizve, kaj je na teh govoricah resnice, kajti prikrajšani so tu re-veži.

— **Šolske vesti.** Provizorično so nastavljeni g. Ivan Golob v Cerkljah pri Krškem, gđ. Marija Znanec v Ribnici, gđ. Adela Golob v Št. Vidu pri Siles in gđ. Ana Vira v Ribnici. Gospa Marija Kralj v Št. Vidu se je odpovedala svoji službi.

— **Umrl** je dne 31. m. m. v penziji Waldfriede ob Osojskem jezeru gospod Janez Mlakar, bivši privatni učitelj in odgojitelj, rodom Ljubljancin, ki je paživel na Dunaju že 45 let. Zbolel je v Št. Lenartu na Koroškem, kamor je zahajal skoro vsako leto za par mesecem in bolnega so pripeljali v penzijo v Waldfriede. Pokopan je na svojo željo v Feldkirchenu, kjer je služajno za dekana rejsnikov rojak in sošolec iz ljubljanskega gimnazija gospod Anton Richter. Pokojnik je bil po potresu leta 1895. eden najbolj delavnih in energičnih članov dunajskega pomočnega odbora in sam je nabral med mnogimi svojimi imovnimi znanci precejšnjo svoto za rojake, ki so bili prizadeti pri potresu. Naj v miru počiva!

— **Katoliški vozni red.** »Slovenec« je pred nekaj časom razveselil svoje redke odjemnike z voznim redom, kateremu so dodani in-serati. Z ozirom na to, kako hudobno se »Slovenec« farji vedno zagajajo v slovenske liberalne trgovce in obrtnike in v Nemce, smo te inserate nekoliko pregledali. In kaj smo našli? Inserate je 19 slov. liberalcev, 21 Nemcev, 2 Laha in 17 klerikalcev. O, liberalnega denarja se farji še nikoli niso branili!

— **Vegova slavnost v Moravčah,** povodom katere priredi »Slovensko planinsko društvo« izlet v Moravče, bo dne 25. t. m.

— **Ferijalno akademično društvo »Prosveta«** otvori 1. potočjo knjižnico dne 8., oziroma 11. t. m. ob 4. uri popoldne na vrtu Potočnikove restavracije v Domžalah. Spored obsega predavanje o pomenu knjižnice in o potrebi čitane knjig, igra, in sicer prizor iz »Desetega brata«, ki ga igrajo dijaki in domačini. Sodeluje sl. prvo pevsko društvo »Lira« iz Kamnika in sl. »Domžalska godba«. Vstopnina znaša 40 v za odrasle, 20 v za otroke. Ker je čisti dobiček namenjen knjižničnemu fondu »Prosvete«, se z ozirom na dobrodelni namen preplačila hvaležno sprejemajo.

— **Za potujoče knjižnice »Prosvete«** so darovali: abtuhent g. Pfeifer 38. g. Kostanjevec

16. g. Schwentner 11 (selega Jurčiča) in g. Zelar 8. Neznani 10 knjig. V celoti je doslej darovanih 577 knjig. Ker namerava »Prosveta« zasnovati temelj veliki centralni knjižnici v Ljubljani, koje potreba je od dne do dne občutnejša, bo sprejemala od sedaj naprej tudi nemške knjige. Darovalcem iskrena hvala! Naj bi našli obilo posnemovalcev!

— **Izlet v Belgrad.** Izletniki odpotujejo iz Ljubljane dne 16. t. m. s popoldanskim poštanim vlakom ob 3/4 na 3 uro. V Zagrebu se jim pridružio Hrvatje, 17. popoldne so že v Belgradu. Vsa si vzame tour-in-retourkarto do Zagreba, kar stane iz Ljubljane v 3. razredu 8 K 40 h, v 2. razredu pa 12 K 90 h. Vožnja iz Zagreba v Belgrad stane v 3. razredu 10 K, v 2. razredu pa 16 K. Torej cela vožnja iz Ljubljane do Belgrada in nazaj v tretjem razredu 28 K 40 h, v drugem 44 K 90 h. Prijavljenih je zdaj 50 izletnikov, med njimi 15 dam. Dame bodo dobile v Belgradu prosta zasebna stanovanja. Še enkrat opozarjamo, da naj si vsak izletnik pre-skrbi potni list pri okrajnem glavarstvu, v Ljubljani na magistratu.

— **Pokrovitelj družbe sv. Cirila in Metoda** pri Ljubljanski podružnici je postal v. č. g. župnik Frančišek Košmerlj iz Amerike, ki je daroval za »jeseniški otroški vrtec« 200 K. Gospa Katarina Auertjeva iz Ljubljane je darovala v isti namen 30 K in postala ustanovnica pri Šent-jakobski-trnovski podružnici.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** pojasnjuje da stane 1000 narodnih kolekov 20 kron. Trgovcem in trafikam se more, ako naročajo najmanj 1000 izvodov, na njihovo izrecno zahtevo dovoliti rabat. Če takoj plačajo naročene kolke, da jim družba na 1000 kolkov 50 kolkov po vrhu. Razne sl. tvrdke, ki ga pa prodajajo družbi v prid brezplačno, zagotavljajo si s tem činom narodno zahvalo. Narodni kolek se naroča z naslovom: »Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, »Narodni dom«.

— **Predsedstvo slovenskega trgovskega društva »Merkur«** naznanja, da hoče društvo tudi letos otvoriti za svoje člane večerne učne tečaje, in sicer za slovensko knjigovodstvo, slovensko korespondenco, stenografijo in laščino. Opozarjamo one člane, ki morebiti niso dobili v roke tozadevne okrožnice in se vendar hočejo udeležiti enega ali drugega teh tečajev, da to društvo pisмено ali pa ob uradnih urah (od 8—10 ure zvečer) ustmeno naznanijo. Ker je od števila oglašencev za posamezna tečaje odvisno, ako se bode isti vršil ali ne, bi bilo želeli obilne udeležbe.

— **Za fond sadne razstave v Radovljici** so nadalje darovali: Občinski odbor na Jesenicah 100 K, visokodast. g. cesarski svetnik Ivan Murnik v Radovljici 50 K, Kmetijska podružnica na Vrhniki 6 K, gosp. V. Vurnik, podobar v Radovljici 4 K. Srčna hvala!

— **Vipavska »Narodna Čitalnica«** priredi na Mali Šmarci »pod kostanjema« na dvorišču grajske vipavske veselice z godbo, petjem, tamburanjem, dramatično predstavo in plesom. Začetek zabave točno ob 7. uri zvečer.

— **»Narodna Čitalnica« v Metliki** priredi ob devetdesetletnici svojega častnega člana, biskupa Josipa Juraja Sirovčiča 8. septembra t. l. v svoji dvorani veselico.

gaja. Prav lep je, prav tak, kakršnega bi jaz rad imel. Veste kaj, dajte ta-le plašč meni za spomin.

Župnik je odskočil in začel zopet kričati, kleti in psovati, razbojnik pa je dvignil svojo puško in pomeril na župnika.

— Plašč doli, če ne ustreliš! Ena — dve —

Kakor bi trenil je župnik snel z ramen svoj lepi, skoro novi plašč in ga vrnil roparju.

— Na, vzemi plašč, za vsako nitko s tem plašču boš v peklu delal strašno pokoro. Hudič te bo za vsako nitko posebe trpinčil.

— Slišite, gospod, vašega zmerjanja mi je pa zdaj dovolj, je rekel ropar osorno in zopet dvignil puško. Naz Vam že pokažem, kdo da sem!

— Razbojnik si, tolovaj, ki pride na vešala.

— Za vešala je še dosti časa. Ropar je zopet pomeril na župnika in rekel: Naš Zveličar je zapovedal: kdor vzame plašč, temu ne brani, da ti vzame še suknjo. Tako pravi sv. Pismo. Vi kot duhovnik celo ne smete prešiti proti tej božji zapovedi. Torej doli s suknjo, če ne ustreliš. Ena —

Župnik je, videvši, da je ropar zopet s puško nanj pomeril, skočil, kakor bi ga bil gad pičil in v trenutku je sklekl tudi suknjo in jo vrgel pred roparja, a zdaj ni več rekel niti besede, kajti bal se je, da ga ropar polagoma do golega sleče, če bi mu še kaj ugovarjal.

Trepetaje je stal župnik pred roparjem, ki se je porogljivo smejal in se vidno veselil župnikovega položaja.

— Zdaj pa tecite, gospod župnik, sicer se še prehladite. A nazaj na Vrhniko morate! Vrhniske ovčice bi ravno danes rade pozdravile svojega pastirja. Torej — ena — dve —

Župnik se je kričaje obrnil in je tekel proti Vrhniki kar so ga nesle noge, tekel, dokler ni prišel na varno mesto, kjer se je od onemoglosti zgrudil, a je bil vendar vesel, da mu ni bilo treba iti na Vrhniko.

Razbojnik pa je oblekel župnikovo suknjo in ogrnil župnikov plašč.

— V tej obleki pa res ne bo nihče spoznal, da sem jaz dolgi Laban.

In veselo živjgaje je dolgi Laban prešel cekine v župnikovem mošnjčku, jih dobro skranil za srajco in potem zapustivši cesto krenil čez polja doli proti Vrhniki.

Spored: Prolog: »Slava Sirovčiču«; Zložil E. Gangl; gosli in klavir; veseloigra »Doktor Hribar«; prosta zabava s plesom. Začetek ob polu devetih zvečer. Vstop je dovoljen samo povabljenem. Ker je čisti dohodek namenjen blagajni »Narodne Čitalnice« v Metliki, se preplačila hvaležno sprejemajo.

— **V Gornjem gradu** bo dne 11. t. m., t. j. v nedeljo ob 10. uri v šoli zborovanje učiteljskega društva. Tega zborovanja se udeleži tudi c. kr. okrajni šolski nadzornik in več drugih gostov. Zavoljo skupnega kosila je takoj javiti učitelstvu v Gornjem gradu.

— **Morilec Šegula se obesil?** Poroča se, da se je kmet Šegula, ki je na tako zverinski način s »Štajerčevima« poetom Muršičem umoril svojo ženo, v zaporu obesil.

— **Divja krava.** Na nezagrajenem travniku pod takozvanim »Razgledom« ob poti v Šiško se pa seta še vedn dni dve kravi, izmed katerih je posebno ena zelo hudobna. Danes dopoldne se je zagnala v neko pestunjo ter jo s otrokom vred podrli na tla. Zgodila bi se bila lahko velika nesreča, da ni priskočil g. K. ter s palico kravo odgnal. Ker se baš po tej poti vedno sprehajajo meščani ter tekajo otroci, bilo bi pač nujno, da se poskrbi za varnost pred hudobno govedo.

— **Hrvaško Primorje.** Najzanimivejše pokrajine naše bratske Hrvaške vidimo ta teden v mednarodni panorami. Vedno več Slovencev poseđa v poletnih mesecih divno Kraljevice in Cirkvenice, a baš zadnji čas se je o teh krajih mnogo pisalo, zato se bo pač vsak Slovenec za nje zanimal. Kdor jih ni videl, ogledal si jih bo rad v panorami, a kdor je preživel nekaj tednov tam, oživel si bo tem rajši prijetne spomine. Nadalje so videti ravnotako očarljivi kraji Baker, Sanj, Novi, Ogulin, Gospič, Reka, Trsat, Hreljin z romantičnimi razvalinami in partijami. Kočno so še razstavljani Samobor, Lepoglava, Podused in Šastine pri Zagrebu. — Prihodnji teden pride na vrsto Vzhodna Afrika.

— **Navihana goljufica.** Včeraj je nesla 27letna Franciška Lužarjeva iz Umanj, v občini Rob pri Kočevju, po Gosposkih ulicah za 5 K zobotrebcev. Med potom se ji pridružil nepoznana ženska, katera jo je vprašala, kaj in kam nese prodajati, kar ji je Lužarjeva povedala. Neznanka pa jo je pregovorila, češ, naj le da zobotrebec njej, da jih bo nesla trgovcu Štritarju na Valvasorjevem trgu, kateri jih bode, ker jo pozna, boljše plačal kot nji. Rečeno, storjeno. Lužarjeva je neznanki res dala zobotrebec prodajati in čakala pred Štritarjevo prodajalnico. Čez nekaj časa neznanka res pride s smehljajočim obrazom ter stisne naivni kmetici vojaško jubilejno kolajno, češ, da je gospod trgovec tako zadovoljen z zobotrebeci, da ji je dal ta denar, ki je vreden dva cekina. Z zadovoljstvom je vzela kmetica cekina, se zahvalila za tako dobro kupčijo in odšla svojo pot. Tudi neznanka jo je s petimi kronami, ki jih je dobila za zobotrebec, odkurila. Lužarjeva je šla pozneje kupovati svojih potrebščin in jih plačala s cekinom. Šele sedaj se ji je zablikalo, ko ji je trgovec razložil, kaj ta cekina pomeni, da je padla v roko goljufice in da je morala zobotrebec dati zastoj.

— **Ponesrečen beg.** Danes zjutraj je ušel 18letni prisiljenec Jakob Kopač iz Gorenje vasi pri Medvodah, ki je delal na vrtu za prisilno delavnico. Tekel je ob strani vlaka dolenske železnice toliko časa, da ga pazniki niso več videli. Pri mitnici na Poljanski cesti pa so ga ustavili mitniški pazniki in ga zaprli toliko časa v čuvajnico, da je prišel policijski stražnik in ga zopet odpeljal v hišo pokore.

— **Nesreča.** Danes zjutraj je poštni vlak v Št. Petru povzročil nadspovednika južne železnice g. Frana Kopetzkega. Odtrgal mu je roko pod komolcem in ga na glavi močno poškodoval. Pripeljali so ga do Ljubljane z vlakom, od tu pa z rešilnim vozom v deželno bolnišnico. Kopetzky sicer še govori, malo je pa upanja, da bi okrevl.

— **Na vrt je vlomil** sinoči neznan tat v Konjušnih ulicah št. 1 in pokradel za 10 K sadja.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Hub 7 Hrvatov. — 33 Hrvatov je šlo iz Hrušice v Zagreb, 11 jih je pa prišlo iz Amerike. — V nedeljo se je odpeljalo 6 Hrvatov v Ameriko, nazaj pa je prišlo 86 Slovencev in Hrvatov. — 40 Hrvatov je šlo v Heb, 55 v Jesenice, 28 pa na Hrušico. — Včeraj se je odpeljalo v Ameriko 39 Slovencev. — 10 Hrvatov je šlo z Reke v Heb, 35 pa ravno od tam k zgradbi Karavanske železnice. — 13 Hrvatov je odpotovalo iz Podbrda v Zagreb.

— **Izgubljene in najdene reči.** G. Konrad Majerhofer je izgubil listnico z 18 K. — Marija Trkova, posestnica iz Bizovika je našla denarnico z manjšo svoto denarja. — G. Rudolf Götz je našel denarnico, v kateri je bilo nekaj denarja. — Katarina Škerjančeva je izgubila danes zjutraj denarnico s 4 K.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer na vrtu hotela »Lloyd« društven koncert za člane. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Mestna posredovalnica za delo in stanovanja.** Mestni trg številka 27, telefon številka 99. Od 26. do 31. avgusta je dela iskalo 11 moških in 29 ženskih uslužbencev. Delo je bilo ponudeno 11 moškim in 39 ženskim uslužbencem, v 31 slučajih se je delo sprejelo. Od 1. januarja do 31. avgusta je došlo 1853 prošenj za delo in 1904 deloponudbe. V 1112 slučajih je bilo delo sprejeto. Delo dobe takoj moški: 1 klepar, 1 mizar, 1 voznik pive, 9 konjskih blapcev, 3 vajenci za kavarne; ženske: 1 kavarniška blagajničarka, 4 računajoče natakarice, 2 gostilniški kuharici, 8 gostilniških deklic, 2 orožniški kuharici, 1 gospodinja, 5 kuharice, 18 deklic za vsako delo, 10 deklic k otrokom. Službe iščejo moški: 2 točaja, več trgovskih in pisarniških slug, 3 delavci, 2 kočijaži; ženske: več prodajalk mešanega blaga in kruha, ter drugih poslov. Stanovanja so oddala za november z 2, 3 in 4 sobami za takoj, več mesečnih sob in dijaških stanovanj. — Pisnimim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

— **Hrvaške novice.** — Novo poštno poslopje v Zagrebu. Te dni so se začeli seliti iz starega poštne poslopja v novo poslopje. Telefon ima v novem posloju 900 števil, a se lahko po potrebi razširi na 2000 števil. — Priotvoritvi jugoslovanske umetniške razstave v Belgradu bodeča zastopala hrvaško pisateljsko društvo podpredsednik Šandor Gjaleki in tajnik Nikolić. — Železniški nadženeer ropar? Kakor znano, je duhovnik Lengyel iz Zagreba obdolžil nadžineerja Kassása, ki se je z njim vozil v istem vozu, da ga je hotel oropati, da si je Kassás segel za zazor, da ga odgrne ter se pri tem dotaknil duhovnika. Preiskava, ki jo je uradnik sam zahteval, je dognala njegovo popolno nedolžnost ter je vložil zoper župnika tožbo zaradi obrekovanja. — Zopet demonstracije v Oseku. Proti madjarski šoli v Oseku so se primerile pretečno nedeljo zopet velike demonstracije. Na šoli in na učiteljevem stanovanju so razbitje vse šipe. — Vojno pristanišče v Dalmaciji? »Crvena Hrvatska« poroča, da se namerava najjužnejša točka med Gružem in dubrovaško Reko, ki je zavarovana z otoki, prirediti za vojno pristanišče. — Poljedelsko šolo za odrasle otvorijo s prihodnjim mesecem v Splitu. — Dvojni umor. V Daljanovcu pri Požeju so našli na cesti brata Stipa in Iva Pismiča obglavljen. Umorjena mladeniča sta bila strah cele vasi. — Umetniška razstava v Sarajevu. Razstavni odbor se je sestavil ter si je izvolil za predsednika dr. Čiro Truhelko. Sklenilo se je, da se naprosi deželni načelnik, da prevzame pokroviteljstvo nad razstavo; deželo se naprosi za subvencije; srbski, slovenski in bolgarski umetniki se povabijo, da se tudi udeleže razstave.

— **Najnovejše novice.** — Nemško in avstrijsko planinsko društvo je imelo včeraj v Bolcanu svojo 35. občni zbor. Društvo je šlo 61861 članov, je imelo 308 po-družnic in 222 koč. Proračun za prihodnje leto izkazuje 420.600 K dohodkov, oziroma izdatkov.

— Samemor katoliškega duhovnika. V Budapešti je skočil v Donavo ter se v vodi še ustreliš z revolverjem katoliški duhovnik in gimnazijaki profesor Jos. Gärtner. Zapustiti je hotel duhovniški stan, da se oženi; ker pa ni dobil primerne službe, se je ustreliš.

— **Mesarski štrajk v Čikagu** neprestano narašča. Nad 150.000 delavcev mesarske stroke se je pridružio štrajkujočim.

— **Plevejev morilec** odpeljan? Poroča se, da je prišel nedavno v bolnišnico, v kateri leži morilec ministra Pleveja, orožniški polkovnik z enim orožnikom in zdravnikom. Pokazal je ukaz justičnega ministra, naj odvde morilca v zapor, ako je že za to sposoben. Njegov zdravnik je morilca preiskal ter potrdil, da je sposoben, nakar so ga vzeli s seboj. Vsi trije so bili pre-

oblečeni morilčevi somišljeniki; tudi ministrov ukaz je bil ponarejen.

* **Na Finškem so težave.** Novi finski guverner knez Obolenski se je ta teden hotel zavarovati za 100.000 frankov. Zavarovalne družbe ga večidel niso hotale sprejeti. Nazadnji je dobil neke neko družbo, kateri pa mora plačevati trikratno premije.

Književnost.

— **»Zvonček«.** List s podobami za slovensko mladino. Vsebinska št. 9: 1. V najlepšem kraju. Fran Žgur. Pesmi. 2. Domovino! Sorin. Pesmi. 3. Barčica plava... Sokolov. Pesem. 4. Kmetova pesem. Borisov. Pesem. 5. Milica. F. G. Hrasničan. Povest. 6. Dolgi prsti. E. Gangl. Povest s podobami. 7. Razni cvetovi. Cvetko Slavin. Pesem. 8. Naša Viki. Borisov. Pesmi. 9. Ob atoletnici avstrijskega cesarstva. J. Dimnik. Zgodovinski spis. 10. Brata. Dečmanov Vinko. Igra v dveh dejanjih. 11. Zabava naše muca. Podoba v barvotisku. 12. Juncaki. Borisov. Pesem. 13. Dež za solnce. E. Gangl. Povest s podobami. 14. Pouk in zabava. Zastavica v podobah. Gustav Štupar. — Trgovina z živalmi. — Na milijone brošev. — Dunaj. — Največji bronasti kip. — Globočina Jadranskega morja. — Najstarejše mesto. — Slavčeve petje. — Dete brez nog. — Perzijski šah. — Potne noge. — Krokodili v Egiptu. — Nova šola. — Največja tvorilna užigalica. — Število rudarjev. — Največ denarjev. — Rešitev.

Telefonska in brzojavna poročila.

Bovec 6. septembra. Pri občinskih volitvah so zmagali naprednjaki.

Dunaj 6. septembra. Princezinja Lujiza Koburška in Matkachich sta prišla na otok Jersey v kanalu la Manche.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 6. septembra. General Kuropatkin je od carja zahteval šest novih korov vojaštva.

London 6. septembra. Vse tri japonske armade se bližajo Mukdenu v brzomarsih, ker hočejo mesto zavzeti, predao zamore Kuropatkin odstraniti ali uničiti tam nahajajoče se ogromne množine živil in municije. Japonci smatrajo z zavzetjem Mukdena in Port Arturja vojno za letos kot končano in hočejo v Mukdenu prezimiti.

London 6. septembra. Nekateri listi javljajo, da so bile zadnje straže Kuropatkinove popolnoma uničene in da je vsa armada v nevarnosti, da jo Japonci zajamejo. Neki japonski častnik generalnega štaba je rekel o bitki pri Liaojangu: Vse je šlo natančno po pripravljenih načrtih, točno tako, kot pri manevrih.

London 6. septembra. »Daily Chronicle« poroča: Japonska blokada Port Arturja je iluzorna. Rusom se je posrečilo spraviti v Port Artur veliko množino moke. Japonci napadajo Port Artur od 31. avgusta dan na dan, ne da bi mogli doseči kak uspeh; vsak napad je bil z velikimi izgubami odbit.

Petrograd 6. septembra. »Rus« javlja iz Mukdena: Japonci so samo še 40 km južno od tod. Cenzura se je že preselila v Harbin. Najbrže bo v kratkem pretrgava brzojavna zveza z Rusijo.

Petrograd 6. septembra. Car je včeraj s svojo materjo in raznimi velikimi knezi obiskal balistiško brodogradnjo.

Petrograd 6. septembra. Namestnik Aleksejev je poslal obširno poročilo o koncu križarke »Rurik«. Izmed 29 oficirjev jih je bilo 9 ubitih in 9 ranjenih, izmed 800 vojakov jih je bilo 278 ranjenih.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** V mesecu avgustu 1904 je 212 strank vložilo 54.252 K 69 h, 186 strank vzdignilo 39.286 K 68 h, 19 strankam se je izplačalo posojil 32.780 K, denarni promet 270.432 K 16 h.

Slabotne, nerazvorne in malo-
kryne osebe, bledice, sloke in otroke, ki slabo
izgledajo, okrepca železnato vino lekarnarja
Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti.
8 Zunanja naročila po povzetju. 13

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 5. septembra 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99-35	99-55
4 1/2% srebrna renta	100-10	100-30
4 1/2% avstr. krona renta	99-30	99-50
4 1/2% zlata	119-20	119-40
4 1/2% ogrska krona	97-10	97-30
4 1/2% zlata	118-95	119-15
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100-25	101-25
4 1/2% pos. here. žel. pos. 1902	100-—	100-—
4 1/2% češka dež. banka k. o.	100-70	101-70
4 1/2% „ „ „ ž. o.	99-60	100-—
4 1/2% „ „ „ „	99-60	99-90
4 1/2% „ „ „ „	101-70	102-15
4 1/2% „ „ „ „	106-60	107-50
4 1/2% „ „ „ „	100-50	101-—
4 1/2% „ „ „ „	100-60	101-60
4 1/2% „ „ „ „	100-20	101-20
4 1/2% „ „ „ „	100-—	101-—
4 1/2% „ „ „ „	100-75	101-75
4 1/2% „ „ „ „	98-50	—
4 1/2% „ „ „ „	99-10	100-10
4 1/2% „ „ „ „	306-—	308-—
4 1/2% „ „ „ „	101-10	102-10

Srečke.	—	—
Srečke od 1. 1854	152-90	153-90
„ „ 1860 1/2	257-—	261-—
„ „ 1864	161-50	163-50
„ „ tizske	305-—	315-—
„ „ zem. kred. I. emisije	—	—
„ „ „ II.	267-—	275-—
„ „ ogr. hip. banke	93-—	97-50
„ „ srbske a frs. 100-—	129-25	130-25
„ „ „ „	—	—
Basilika	461-—	472-—
Kreditne	76-—	83-50
Inomoške	83-—	87-—
Krakovske	65-—	70-—
Ljubljanske	53-50	55-50
Avst. rud. križa	29-—	30-—
Ogr.	66-—	71-—
Rudolfove	75-—	79-50
Salcburške	508-50	518-30
Dunajske kom.	—	—

Delnice.	—	—
Južne železnice	87-25	88-25
Državne železnice	639-20	640-20
Avstr.-ogrski bančni delnice	1614-—	1624-—
Avstr. kreditne banke	649-—	650-—
Ogrske	757-—	758-—
Živnostenske	249-50	250-50
Premogokop v Mostu (Brüx)	639-—	643-—
Alpske motan	444-75	445-75
Praske žel. ind. dr.	2340-—	2349-—
Rima-Murányi	508-75	510-75
Trbovske prem. družbe	308-50	311-—
Avstr. orožne tovr. družbe	484-—	488-—
Češke sladkorne družbe	173-—	177-—

Valute.	—	—
C. kr. cekin	11-34	11-39
20 franki	19-03	19-06
20 marke	23-45	23-53
Sovereigns	23-92	24-—
Marke	117-25	117-45
Laški bankovci	95-—	95-20
Rubli	253-25	254-—
Dolarji	4-84	5-—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 6. septembra 1904.

Termin.	—	—
Pšenica za oktober	za 50 kg K	10-48
„ „ april 1905	„ „ „	10-79
Rž	„ „ „	7-88
Koruza	„ „ „	7-35
Oves	„ „ „	7-12

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306 2. Srednji zračni tlak 736 0 mm

20 marke	23 45	23 55
Sovereigns	23 92	24 —
Marke	117 25	117 45
Laški bankovci	95 —	95 20
Rublji	253 25	254 —
Dolarji	4 84	5 —

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 6. septembra 1904.

Termin.

Srednja včerajšnja temperatura: 16 0°, normale: 16 3°. — Padavina v mm 0 0.

Hotel ILIRIJA.

Dovoljujem si vljudno naznanjati, da točim od 1. septembra naprej poleg

zadružnega piva

iz Zadružnih pivovaren v Žalcu in Laškem trgu

ki se je v kratkem času jako priljubilo, naravnost iz soda tudi svetovnoslavni

plzenski prazdroj (Urquell)

iz meščanske pivovarne v Plznu.

Mnogobrojnega obiska prosim z odličnim spoštovanjem
2532-1

Fric Novak
.. .. hotelir

Zahvala.

Za vse izraze sočutja ob bridki izgubi nepozabnega nam sina, oziroma brata, gospoda

Josipa Kobilca
za darovane vence in za spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem udeležnikom najsrčnejšo zahvalo.
2528

Žalujoči.

Ljubljana, 5. septembra 1904.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

Trije dijaki
boljše rodbine se sprejmejo na stanovanje in hrano.
Več se izve na Sv. Petra cesti št. 77 v pritličju. 2545-1

2 deklic
iz dobre rodbine ali pa dostojno gospico sprejme v dobro in vestno nadzorstvo boljša rodbina brez otrok. Posebna soba. Bleiweisova cesta 7, I. 2537-1

DIJAKI
se sprejmejo na hrano in stanovanje. Gorupove ulice 3, vrata II. 2537-1

Mlad strugar
ki ima svoje orodje in strgarski stol, želi vstopiti v delo kot mojster ali pomočnik. — Kdor želi in rabi strugarja, vpraša naj pri upravništvu „Slovenskega Naroda“. 2533-1

Izurjena modistka
išče službe. 2527-1

Ponudbe pod „Modistka št. 100“ na upravništvu „Slov. Naroda“.

Sprejmejo se
pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvu „Slov. Naroda“. 921-45

Sovražniki lepote
so slaba mila, ki so tudi vir vednih neprimlik lepote ljubecih dam. Varujte se torej skrbno malovrednih mil in rabite le

Doeringovo milo s sovo, sestavljeno iz najlahtnejših tvarin To milo je tako čisto, voljno in polno tolsche, da na otroško nežno kožo umivane z njo prijetno vpliva. Lepe žene, razumne matere naj vpoštevajo ta migljaj in naj nikdar ne dopuste, da pride v njih območje v rabo kakor drugo milo, kakor samo **Doeringovo milo s sovo,** osobito ker stane le 60 vin.

Generalna zaloga: A. Motseh & Co., Dunaj X. 826
Glavni zalogi v Ljubljani: Anton Krisper in Vaso Petričič.

Indra Tea
najfinejši in najboljši čaj na svetu. 2293-8

Najfinejši zajutrek, izvrstna južina. Najboljše sredstvo proti prehladi. Osobito priporočljivo za pokvarjen želodec. Pospešuje prebavo ter brani želodec bolezni.

Dobiva se v drogerijah in boljših trgovinah s specializiranimi in delikatesnim blagom.

Naraven le v originalnih zavojih s stalno ceno. Na veliko pošilja

Indra Tea Import Company Trst 3.

Hotel ILIRIJA. Dovoljujem si vljudno naznanjati, da točim od 1. septembra naprej poleg

zadružnega piva
iz Zadružnih pivovaren v Žalcu in Laškem trgu

ki se je v kratkem času jako priljubilo, naravnost iz soda tudi svetovnoslavni

plzenski prazdroj (Urquell)
iz meščanske pivovarne v Plznu.

Mnogobrojnega obiska prosim z odličnim spoštovanjem
2532-1

Fric Novak
.. .. hotelir

Zahvala.
Za vse izraze sočutja ob bridki izgubi nepozabnega nam sina, oziroma brata, gospoda

Josipa Kobilca
za darovane vence in za spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem udeležnikom najsrčnejšo zahvalo.
2528

Žalujoči.

Ljubljana, 5. septembra 1904.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

Trije dijaki
boljše rodbine se sprejmejo na stanovanje in hrano.
Več se izve na Sv. Petra cesti št. 77 v pritličju. 2545-1

2 deklic
iz dobre rodbine ali pa dostojno gospico sprejme v dobro in vestno nadzorstvo boljša rodbina brez otrok. Posebna soba. Bleiweisova cesta 7, I. 2537-1

DIJAKI
se sprejmejo na hrano in stanovanje. Gorupove ulice 3, vrata II. 2537-1

Mlad strugar
ki ima svoje orodje in strgarski stol, želi vstopiti v delo kot mojster ali pomočnik. — Kdor želi in rabi strugarja, vpraša naj pri upravništvu „Slovenskega Naroda“. 2533-1

Izurjena modistka
išče službe. 2527-1

Ponudbe pod „Modistka št. 100“ na upravništvu „Slov. Naroda“.

Sprejmejo se
pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvu „Slov. Naroda“. 921-45

Sovražniki lepote
so slaba mila, ki so tudi vir vednih neprimlik lepote ljubecih dam. Varujte se torej skrbno malovrednih mil in rabite le

Doeringovo milo s sovo, sestavljeno iz najlahtnejših tvarin To milo je tako čisto, voljno in polno tolsche, da na otroško nežno kožo umivane z njo prijetno vpliva. Lepe žene, razumne matere naj vpoštevajo ta migljaj in naj nikdar ne dopuste, da pride v njih območje v rabo kakor drugo milo, kakor samo **Doeringovo milo s sovo,** osobito ker stane le 60 vin.

Generalna zaloga: A. Motseh & Co., Dunaj X. 826
Glavni zalogi v Ljubljani: Anton Krisper in Vaso Petričič.

Indra Tea
najfinejši in najboljši čaj na svetu. 2293-8

Najfinejši zajutrek, izvrstna južina. Najboljše sredstvo proti prehladi. Osobito priporočljivo za pokvarjen želodec. Pospešuje prebavo ter brani želodec bolezni.

Dobiva se v drogerijah in boljših trgovinah s specializiranimi in delikatesnim blagom.

Naraven le v originalnih zavojih s stalno ceno. Na veliko pošilja

Indra Tea Import Company Trst 3.

Hotel ILIRIJA. Dovoljujem si vljudno naznanjati, da točim od 1. septembra naprej poleg

zadružnega piva
iz Zadružnih pivovaren v Žalcu in Laškem trgu

ki se je v kratkem času jako priljubilo, naravnost iz soda tudi svetovnoslavni

plzenski prazdroj (Urquell)
iz meščanske pivovarne v Plznu.

Mnogobrojnega obiska prosim z odličnim spoštovanjem
2532-1

Fric Novak
.. .. hotelir

Zahvala.
Za vse izraze sočutja ob bridki izgubi nepozabnega nam sina, oziroma brata, gospoda

Josipa Kobilca
za darovane vence in za spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem udeležnikom najsrčnejšo zahvalo.
2528

Žalujoči.

Ljubljana, 5. septembra 1904.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

Dijaki
se sprejmejo pri učiteljski rodbini na hrano in stanovanje. Povpraša naj se: Rimska cesta 7, vrata 18. 2529-1

Stenografa
večšega slovenske in nemške stenografije sprejme
dr. Karl Triller
odvetnik v Ljubljani.
Strojepisici imajo prednost. Plača po dogovoru. 2540-1

Sedlarski pomočnik
ki ume delati komate, se sprejme takoj pri Ivanu Kravosu, sedlarju v Gorici, ulica Vetturini št. 3. 2543-1
Ravnatom se sprejme tudi

učenec.

Grenčica
„**Florian**“
in likér 5-203
„**Florian**“
najboljša kapljica za želodec.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 5 m zjutraj osonbi vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osonbi vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregene, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osonbi vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne osonbi vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovga, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonbi vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejevice, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal z Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osonbi vlak z Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči osonbi vlak z Grosupljeja od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Krojaški salon za gospode 2332 4

IVAN MAGDIČ

Ljubljana, Stari trg št. 8.

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših tuzemskih in inozemskih blaga.

Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU. Akcijski kapital K 1,000.000.—

Kupuje in prodaja Zamenjava in ekskomptuje Daje predjume na vrednostne papirje.

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju. Eskompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. 39-102

Promet s čeki in nakaznicami.